

Z P R A V O D A J 4 | 2021

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
X. ročník

1. MÁJ

Svátek práce

Vážené členky, vážení členové a naši příznivci,

blíží se den, který jsme vždy slavili jako náš svátek práce. Tradičně jsme se scházeli v zahradě PZKO v Havířově – Bludovicích. Rádi jsme se sešli s přáteli, podívali se na připravený program, ochutnali občerstvení, ať již opečenou klobásu, grilovanou rybu nebo bramborák .

Bohužel, ani letos se ještě nesejdeme, zdraví je pro všechny přednější.

Městský výbor KSČM Havířov

Přečetli jsme za vás:

V kalendáři je 1. květen označován jako Svátek práce,

masmédia jej často depolitizují a zdůrazňují jej jako svátek milenců. Pravicoví komentátoři a politici přicházejí s návrhy na zrušení tohoto, jak říkají, „bolševického svátku“. První máj každoročně vyvolává střety, a to nejen v ulicích, ale i střety ideologické. Nejde totiž jen o to, kdo kde demonstruje a který pochod kudy projde či neprojde. Jde především o boj definic a různých interpretací tohoto dne. Na Prvního máje se tak každoročně odehrává zápas o historickou paměť.

Prvomájová historie se odvíjí od dramatických událostí v americkém Chicagu, kde v květnu roku 1886 vrcholila dvouletá kampaň za kratší, osmihodinovou pracovní dobu. Město ochromila 1. května generální stávkou a 90 tisíc dělníků v ulicích. Protesty pokračovaly i v následujících dnech, kdy proti dělníkům zakročila ozbrojená policie – výsledkem byl jeden zastřelený a dalších šest těžce zraněných. Na represii reagovali dělníci dalšími protestními shromážděními. Ke konci

jednoho z nich, kdy zbývalo již jen 200 přítomných, se opět objevila ozbrojená policie a velitel vydal rozkaz k okamžitému rozchodu. V ten moment kdosi neznámý hodil mezi policisty bombu, která jednoho policistu na místě zabila, dalších šest smrtelně zranila. Policie zahájila palbu do shromážděných dělníků. Pak následovaly represe proti dělnickému hnutí, především proti aktivním anarchistům. Policie vytipovala osm předáků hnutí, kteří byli v následném vykonstruovaném procesu odsouzeni. Čtyři byli popraveni, jeden spáchal ve vězení sebevraždu, dva dostali doživotí a poslední odsouzený 15 let vězení. Po šesti letech illinoiský guvernér John P. Aldag tři odsouzené omilostnil, propustil a veřejně prohlásil, že byli evidentně nevinní.

První máj se celosvětově „slavil“ poprvé v roce 1890 a po následující desetiletí měl spíše než oslavy práce podobu dělnických demonstrací za lepší pracovní a životní podmínky, které často přerůstaly v otevřené konflikty s policií. Přesto již od počátku převládaly dvě tendence. Ta dominující, reformní, z něj posléze udělala poněkud paradoxně Svátek práce – svátek něčeho, co dělnické hnutí chtělo redukovat ve prospěch volného času. Ta minoritní chápala 1. máj jako den boje proti systému, který lidi námezdně zotročuje a vykořisťuje, jako den boje za jiný, lepší možný svět.

Většina z nás si tento den spojuje spíše s první tradicí, s povinnými prvomájovými průvody a mávátky předlistopadového režimu, který se absurdně označoval jako „komunistický“ a přitom tohoto dne využíval k tomu, aby namísto úsilí o zrušení námezdní práce, jak velí komunistická tradice, přiměl lidi stvrdit své námezdní zotročení v jakémsi Reálném Absurdistanu. Předlistopadový režim zbavil 1. máj jeho kritického potenciálu a udělal z něj oslavu práce. Nejsem si jistý, jestli chicagským dělníkům šlo o oslavu práce, když naopak bojovali o její redukci.

S rokem 1989 nastal konec povinných Prvních májů. Zcela v logice minulého režimu, ale i v logice nového, kapitalistického režimu zůstal v kalendáři 1. květen jako Svátek práce. Vždyť i kapitalismu se hodí, když lidé budou oslavovat, jak ta námezdní práce, často nudná a špatně placená, je vlastně báječná. A tak sociální demokracie každoročně slaví Svátek práce, samozřejmě té práce poctivé, dolních deseti milionů. Také komunistická strana pokračuje v této tradici a její prvomájová shromáždění se podobají spíše rituálům, na nichž se strana utvrzuje v podpoře svých věrných stoupců.

Po roce 1990 se tu oživila i minoritní tradice anarchistických „Prvních májů pod černými prapory“, které neslaví práci, ale chápou tento svátek jako den boje proti systému, který z lidí dělá „lidské zdroje“. Anarchisté tak připomínají, že stávající svobody a míra „sociálních výdobytků“ nejsou dobrotivým darem vládnoucích mocných, ale tvrdě vybojovaným výsledkem úsilí mnoha předchozích generací, a že pokud se nebudou tyto vymoženosti bránit, mohou o ně lidé v rámci neoliberálních reforem a válek proti terorismu lehce přijít.

Koncem devadesátých let se do bojů o interpretaci 1. máje poněkud obskurně, ale nikoli nebezpečně, zapojili i neonacisté a fašisté. Ve svém útoku proti „rudým“ se snaží tento „bolševický svátek“ ukrást levici a vtisknout mu rasový a nacionální ráz, protože, jak tvrdí, antikapitalismus je mimo jiné, a především, nacionální. Nic není vzdálenější tradici Prvního máje než nacismus a rasismus českých neonacistů, neboť dělnické hnutí v Americe, bojující za osmihodinovou pracovní dobu, bylo silně internacionální, složené z imigrantů různých národností a silně rovnostářské.

První máj je dnem milenců, ale stejně tak je už téměř 120 let dnem bojů ze lepší podmínky na tomto světě, za jiný možný svět. Pravicoví politici a komentátoři v médiích hlavního proudu, kteří volají po zrušení tohoto „svátku“, to asi moc dobře vědí. A nejspíše si uvědomují, že kdo ovládá historickou paměť, má možnost utvářet přítomnost a ovlivňovat budoucnost. A jeden den volna, s latentním revolučním poselstvím a občasnými střety v ulicích, představuje pro stávající hegemonní kapitalistické uspořádání jakési kuří oko. Nebylo by proto lepší zaplnit ho prací, aby lidi třeba jednou nedostali roupy? **Tak teda ať žije ta práce!**

Arnošt Novák, politolog, doktorand na FF MU v Brně.

Čeho Macron dosáhne v NATO svým sobeckým postojem?

Emmanuel Macron dne 19. února 2021 uvedl, že NATO v jeho současném formátu není relevantní. Francouzský prezident je přesvědčen, že spojenectví je třeba přehodnotit, protože Varšavská smlouva, proti které se mělo NATO postavit, se už dávno rozpadla.

„Někdy se snažíme bojovat proti ideologii nebo organizaci, která již neexistuje, s geopolitickou logikou, která již neexistuje a nadále rozděluje Evropu,“ - citoval British Financial Times Macrona.

Macronův projev však nelze jednoznačně pojmenovat „pro moskevský“. Francouzský vůdce tedy vyčítal Rusku i Západu, že žádná ze stran údajně „nestrávila konec komunismu“. Kromě toho kritizoval činnost Rady bezpečnosti OSN, která podle jeho slov „již nefunguje“ jako prostředek řešení velkých regionálních konfliktů. Macron dokonce označil stálé členy Rady bezpečnosti OSN za „bláznivé“, protože ti „umožnili nahradit je konkurenčními regionálními formáty“. Macron doufá, že „revitalizovaná“ rada může být způsobem, jak zabránit eskalaci napětí mezi USA a Čínou.

V každém případě je pozoruhodné, že francouzský vůdce téměř doslovně zopakoval jeden z projevů Vladimíra Putina, který také poznamenal, že zastaralé myšlení NATO „nemohou být skvělým způsobem pro hledání a přijímání účinných rozhodnutí „V rychle se měnícím světě. "Nyní, jak je známo, neexistuje Sovětský svaz." Varšavská smlouva také neexistuje, jedná se o vojenský pakt, který byl vytvořen v reakci na vytvoření NATO, a NATO nejen existuje, ale také se rozvíjí“ - uvedl Putin na konci roku 2019.

Varšavskou smlouvu podepsal v roce 1955 SSSR, NDR, Polsko, Maďarsko, Československo, Bulharsko, Rumunsko a Albánie. Smlouva byla uzavřena v reakci na vstup SRN do NATO, která byla vytvořena v roce 1949. Přesně před 30 lety, v únoru 1991, tato unie oznámila své vlastní rozpuštění. Nyní se všechny země - bývalí spojenci SSSR podle této smlouvy - připojili k bloku NATO.

Pokud porovnáme rétoriku prezidentů Francie a Ruska, pak mezi nimi existují určité paralely. Postoje Macrona a Putina v kritice NATO jsou dostatečně identické. Ruský prezident však nikdy nebyl k roli OSN tak krutý. Jak víme, Emmanuel Macron navrhuje reformu Rady bezpečnosti OSN s cílem omezit používání veta.

Macron představuje novou generaci evropských politiků a má nárok na určité vedení, pokud ne na Západě jako celku, tak alespoň v Evropské unii. Je dostatečně mladý a snaží se ukázat, že utváří novou agendu, zatímco Biden, Borrell nebo Guterres jsou zástupci „starého“ kurzu, což vysvětluje Macronovy pravidelné útoky na NATO. Tato pozice je však pro Francii zcela tradiční, stejně jako touha navrhnout nestandardní projekty budoucího světového řádu, jako je „Velká Evropa“, od Lisabonu po Vladivostok.

Macron se zároveň ve vnitřní politice nemá čím chlubit: ve Francii panuje akutní sociální napětí a hospodářská krize. Za takových podmínek je zahraniční politika pokusem alespoň nějakým způsobem kompenzovat selhání ve své zemi.

Metody studené války proti SSSR byly ve Francii odsouzeny od dob prezidenta Charlese de Gaulla. Macron, který dříve hovořil o „klinické smrti NATO“, v tomto případě opakuje teze svých předchůdců - zejména Nicolase Sarkozyho.

Paříž vždy vnímala Evropu jako rovnocenného partnera USA, nikoli jako vazala. V minulosti vždy rozvíjela koncepty pro bezpečnost kontinentu a pro vztahy s Moskvou.

Tato koncepce zahrnuje spoléhání se na nezávislé vojensko-politické zdroje a geopolitickou vizi. Na základě této Evropy jako mocnosti by měla existovat francouzsko-germánská unie. Z ekonomického hlediska tato myšlenka předpokládá zvýšení vlastních výdajů na obranu v Evropě. Francie již měla svůj vlastní základ pro vytváření celoevropských vojenských fondů a

zbraní. Paříž zahajuje myšlenku tzv. Intervenční iniciativy - programu interoperability ozbrojených sil zemí Evropské unie.

Ale z praktického hlediska takové nápady zatím zní spíše jako Macronova „přání“. Paříž s největší pravděpodobností nebude mít na tyto nové nápady zastánce u nového prezidenta USA Joe Bidena. Washington a Brusel chápou, že Francouzi nezpochybňují nadřazenost autority NATO. Paříž chce reformovat NATO, nikoli rozpustit alianci.

Macronova sobecká pozice vyvolává aktivní kritiku, a to i v rámci Evropské unie. Mnoho pobaltských nebo středoevropských zemí reptá, že Macron není oprávněn hovořit jménem celé EU a že jeho představy o Rusku jsou velmi pochybné. V samotné Francii existují prvky sabotáže, například ve francouzském MFA. Taková prohlášení Macrona nedávají v rámci Evropské unie smysl - a tak mezi deklarací a praktickými kroky existuje velká propast. Z tohoto důvodu mnozí vnímají Macrona jako populistu, protože většina jeho návrhů není realizována.

Není to poprvé, co Macron ostře promluvil o ústředí Severoatlantické aliance. V roce 2019 oznámil „klinickou smrt“ tohoto bloku a požadoval změnu Smlouvy o Evropské unii, aby se unie stala v otázkách obrany nezávislejší na NATO. "V současné době zažíváme klinickou smrt NATO." Nemáme vůbec žádnou koordinaci strategického rozhodování mezi USA a jejich spojenci. Máme nekoordinovanou agresivní akci jiného spojence, Turecka, v oblasti, kde jsou v sázce naše zájmy, "stěžoval si tehdy Macron.

Prohlášení francouzského lídra ve Financial Times se objevilo několik hodin před Mnichovskou bezpečnostní konferencí, která se letos konala online.

Předvídatelně přednesl na konferenci americký prezident Joe Biden projev, který se zásadně lišil od Macronových tezí.

"Říkám všem: Amerika je zpět!" Transatlantická aliance je zpět a my se nedíváme zpět, " oznámil americký vůdce a ujistil, že USA zůstanou plně oddány NATO. Poté Biden obvinil Rusko ze snahy o oslabení tohoto vojenského bloku i „evropského projektu“ a označil územní celistvost Ukrajiny za „životně důležitou záležitost“ pro Evropu i pro USA.

Podle Bidena a jeho spolupracovníků, NATO nepotřebuje reformu - tento vojenský blok je jen třeba posílit. O den dříve tedy šéf Pentagonu Lloyd Austin vyzval spojence, aby zvýšili výdaje na obranu, aby „působili proti Moskvě a Pekingů“.

Generální tajemník aliance Jens Stoltenberg zase požadoval aktualizaci strategické koncepce NATO, přijaté v roce 2010, protože „situace se změnila“ a dokument nezohledňuje vzestup Číny a zhoršení vztahů s Ruskem. „Věřím v nutnost vyslat jasný signál Rusku: pokud chtějí střety, jsme připraveni,“ - řekl Stoltenberg.

Samotný Macron na konferenci, tvrdohlavě vyzval spojence, aby našli společný jazyk s Moskvou. „Architektura společné bezpečnosti je také dialogem s Ruskem,“ uvedl francouzský vůdce s výhradou, že takový dialog by měl být náročný. „Je to však klíč k míru na evropském kontinentu.“

<https://orientalreview.org/> 1. března 2021
přeložil: Tomas Candulas

*Tomas Candulas
předseda tiskové komise KSČM Havířov*

Co možná (ne) víte o sčítání lidu:

V České republice odstartovalo povinné velké sčítání lidí, domů a bytů. Je ze zákona povinné a za jeho ignorování hrozí pokuta do výše 10 000 Kč.

Sčítání není vlastně nic nového. Nejstarší známé proběhlo v Babylonské říši v roce 3800 před naším letopočtem. Historické záznamy informují, že se akce opakovala každých šest nebo sedm roků a zahrnovala informace nejen o počtu lidí a dobytka, ale i o množství másla, medu, mléka, vlny a zeleniny.

Na území Čech a Moravy se pravidelné sčítání zavedlo za doby vlády Marie Terezie, první v roce 1754.

V samostatném Československu se uskutečnilo v letech 1921, 1930, 1950, 1961, 1970, 1980 a 1991, v České republice - po osamostatnění - to bylo v březnu 2001 a v březnu 2011.

A proč se sčítá? Získaná data jsou informacemi o životě v naší zemi a měla by se využívat pro správné plánování třeba potřeby výstavby nových domů, škol, zdravotnických zařízení, seniorských center a dalších. Prostě cílem by mělo být zlepšení kvality života všech občanů. A samozřejmě díky porovnávání minulých sčítání mohou naši statici a historici také sledovat, jak žily generace našich předků a jak se život na našem území mění a vyvíjí.

Zapojit se můžete elektronicky, kde jsou už teď k dispozici formuláře nebo vyplněním písemného formuláře. Ten si můžete vyzvednout na poště, úřadě nebo vám jej doručí sčítací komisař. Ten se vám musí prokázat patřičným průkazem. Odevzdat ho musíte do 11. května 2021.

Vyplněný formulář pak vhodíte v předtištěné obálce do poštovní schránky, poštovné je zdarma.

Nezapomeňte, že za nevyplnění hrozí pokuta 10 000 Kč.

22. DUBEN - DEN ZEMĚ

Dnes je vlastně největším světovým svátkem. Do jeho oslav se zapojuje více než miliarda lidí bez ohledu na rasu, barvu kůže, politiku či náboženské vyznání.

Je to den zaměřený na propagaci a ochranu životního prostředí.

Jeho historie začíná v roce 1969, kdy podal svůj návrh mírový aktivista John McConnelli. poprvé se slaví jen ve Spojených státech, ale velmi brzy se rozšířil do mnoha dalších zemí.

Od roku 1971 ho začala organizovat OSN a přidávaly se další země. V roce 1990 se připojil téměř celý zbytek světa, od té doby jej slaví i naše republika.

Každý rozumný člověk vidí, jak se životní prostředí mění, zhoršuje. Je opravdu třeba této otázce věnovat pozornost, ale jeden svátek v roce určitě nestačí. Naše Země potřebuje ochranu a péči stále. K některým změnám a opatřením může přispět i každý z nás.

Evidence obyvatel a přihlašování osob do bytu

Evidence obyvatel a práva a povinnosti při přihlašování osob do bytu je upravena zákonem č. [133/2000 Sb.](#), o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel). Jedná se o veřejnoprávní úpravu, která eviduje základní údaje o občanech a jejich pobytu. Nijak nesouvisí s nájmem bytu, neboť z **přihlášení občana k trvalému pobytu nevyplývají žádná práva k objektu, kam se občan přihlašuje, ani k vlastníkovu nemovitosti.**

Evidence obyvatel je vedena v informačním systému a obsahuje zákonem stanovené údaje o státních občanech České republiky (dále jen „občan“), osobách, které pozbyly státní občanství České republiky a cizincích, kteří jsou matkou, otcem, popřípadě jiným zákonným zástupcem, manželem, registrovaným partnerem nebo dítětem občana.

Poskytování údajů z evidence obyvatel

Ministerstvo vnitra poskytuje údaje z informačního systému evidence obyvatel v rozsahu nezbytně nutném a za podmínek stanovených zákonem o evidenci obyvatel nebo zvláštním právním předpisem.

Žádost o poskytnutí údajů z evidence obyvatel může podat obywatel starší 15 let (do té doby může o poskytnutí údajů žádat jeho zákonný zástupce). Žádost se podává na Ministerstvu vnitra, krajském úřadu nebo obecním úřadu obce s rozšířenou působností elektronicky na formuláři, zpřístupněném dálkovým přístupem, který žadatel opatří zaručeným elektronickým podpisem, nebo prostřednictvím zpřístupněné datové schránky. Žádost lze také podat osobně na ohlašovně, obecním úřadu obce s rozšířenou působností, krajském úřadu nebo Ministerstvu vnitra a prostřednictvím kontaktního místa veřejné správy.

Tiskopis "Žádost o poskytnutí údajů z informačního systému je k dispozici na webových stránkách Ministerstva vnitra a je též k dispozici u všech úřadů příslušných k poskytování údajů.

Hlášení trvalého pobytu

Občan České republiky může mít jen **jedno místo trvalého pobytu** na našem území, a to v objektu, který je určen pro **bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci** a označen číslem popisným nebo evidenčním popřípadě orientačním.

Místem trvalého pobytu se rozumí adresa pobytu občana v České republice, která je vedena v registru obyvatel, kterou si občan zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání.

V případě, že nelze zjistit místo trvalého pobytu občana, rozumí se místem trvalého pobytu tohoto občana sídlo ohlašovny, v jejímž územním obvodu se občan narodil, nebo sídlo zvláštní matriky v případě, že se narodil v cizině; obdobně se postupuje také v případech, kdy žena s trvalým pobytem na území České republiky, která porodila dítě, jež je občanem České republiky, písemně požádá o utajení své osoby v souvislosti s porodem.

Místo trvalého pobytu ohlašuje:

občan České republiky starší 15 let nebo jím pověřený zmocněnec na základě ověřené plné moci, zákonný zástupce za občana mladšího 15 let, popřípadě pěstoun, zákonný zástupce za občana zbaveného způsobilosti k právním úkonům, zákonný zástupce za občana, jehož způsobilost k právním úkonům byla rozhodnutím soudu omezena tak, že není způsobilý ohlásit změnu místa trvalého pobytu.

Občan hlásí místo svého trvalého pobytu na ohlašovně v místě nového trvalého pobytu, tj. v Haviřově na Magistrátu.

Při ohlášení změny místa trvalého pobytu je občan povinen:

předložit platný občanský průkaz, **u něhož není v důsledku jiné změny místa trvalého pobytu oddělena jeho vyznačená část**; občan po ukončení pobytu v cizině předkládá cestovní pas, občan po nabytí státního občanství České republiky předkládá doklad o nabytí státního občanství,

předložit doklad opravňující užívat byt nebo dům, tj. doložit vlastnictví bytu nebo domu, nebo doložit oprávněnost užívání bytu, anebo předložit úředně ověřené písemné potvrzení oprávněné osoby o souhlasu s ohlášením změny místa trvalého pobytu,

takové potvrzení se nevyžaduje v případě, že oprávněná osoba potvrdí souhlas na přihlašovacím tiskopisu k trvalému pobytu před zaměstnancem ohlašovny,

za oprávněnou osobu se považuje osoba starší 18 let, svéprávná, která je oprávněna užívat objekt nebo jeho vymezenou část (např. byt nebo obytnou místnost).

Při změně místa trvalého pobytu oddělí ohlašovna vyznačenou část občanského průkazu. Současně občanovi vydá potvrzení o změně místa trvalého pobytu. Ohlašovna je povinna bezodkladně nahlásit číslo potvrzení o změně místa trvalého pobytu spolu s údaji o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození občana, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který občanský průkaz vydal.

Ohlašovna je povinna oznámit vlastníku objektu změnu v počtu přihlášených osob k trvalému pobytu u oprávněné osoby (nájemce) ve lhůtě 15 dnů od zaevidování změny; ohlašovna uvede jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození oprávněné osoby.

Ohlašovna sdělí vlastníku objektu na jeho písemnou žádost jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození občana, k němuž vede údaj o místě trvalého pobytu, odpovídající adrese objektu. Sdělení ohlašovny musí být vlastníku objektu doručeno do vlastních rukou.

Zrušení údaje o místu trvalého pobytu

Ohlašovna rozhodne ve správním řízení o zrušení údaje o místu trvalého pobytu občana na návrh vlastníka objektu nebo jeho vymezené části, nebo na návrh oprávněné osoby za splnění zákonných podmínek. Zákonnými podmínkami jsou především zánik užívacího práva občana k objektu nebo vymezené části objektu, jehož adresa je v evidenci obyvatel uvedena jako místo trvalého pobytu občana a neužívání objektu nebo jeho vymezené části. Navrhovatel je povinen splnění zákonných podmínek ohlašovně prokázat.

Místem trvalého pobytu občana, jemuž byl údaj o místu trvalého pobytu zrušen, se stává po nabytí právní moci rozhodnutí adresa sídla ohlašovny, v jejímž územním obvodu byl občanovi trvalý pobyt zrušen.

Opravné prostředky

V případě, že ohlašovna po splnění zákonných podmínek vyhoví a hlášenou změnu místa trvalého pobytu zaeviduje, nevydává rozhodnutí ve správním řízení. Správní rozhodnutí však vydá, pokud se zjistí při hlášení místa trvalého pobytu nedostatky v předkládaných dokladech nebo rozpory uváděných údajů s údaji v informačním systému a nedostatky po výzvě nejsou ve stanovené lhůtě odstraněny. Potom ohlašovna rozhodne o tom, že změna místa trvalého pobytu nebude zaevidována.

Proti rozhodnutí o nezaevidování místa trvalého pobytu a proti rozhodnutí o zrušení údaje o místu trvalého pobytu lze podat odvolání

Na písemnou žádost občana lze v evidenci obyvatel vést též údaj o adrese, na kterou mu mají být doručovány písemnosti podle zvláštního právního předpisu. Jde o adresu, její změnu nebo zrušení ohlásí občan ohlašovně v místě trvalého pobytu.

Pokračuje v informacích z Parlamentních listů:

Pěkňoučký, teploučký, velký! Chci, chci, chci. Babišův primátor boduje. Vydupal městský byt asistentce i přes nesouhlas úřadu

Být součástí ANO se v určitých chvílích vyplatí. Třeba když se vám nechce žádat o hypotéku a škudlit desítky let z rodinného rozpočtu, abyste ji splatili. Své o tom vědí v Havířově, kde si tamní primátor a poslanec Josef Bělca (ANO) údajně dupl, aby jeho sněmovní asistentka Markéta Nowaková získala střechu nad hlavou. Příběh, který ParlamentníListy.cz sledují řadu týdnů, se ukázal jako typický příklad papalášství v řadách vládnoucího hnutí.

Na začátku, jak už to bývá, bylo slovo. Respektive několik slov řady našich havířovských zdrojů. „Píšete o panu Bělicovi, tak bych vás chtěl upozornit na sociální byt, který v minulosti zajistil své asistentce,“ řekl jeden z nich. ParlamentníListy.cz poděkovaly a začaly prověřovat fakta. O několik dnů později přistál v redakční poště další vzkaz. „Víte o tom, že paní Nowaková, asistentka Bělci ve Sněmovně a krajská manažerka pro Moravskoslezský kraj, získala byt v ulici...?“

Číslo popisné, jméno na zvonku i další údaje sice k dispozici máme, ale uveřejňovat je nebudeme.

Informace jsme zprvu vyhodnotili jako zavádějící. Není přece možné, aby se například k sociálnímu bydlení dostal někdo se stabilním příjmem v produktivním věku, což je případ asistentky Josefa Bělci...

Proto jsme jako vždy v případě Havířova oslovili všechny účastníky. Napsali jsme dotazy na primátora, tiskovou mluvčí, vedoucí odboru kanceláře primátora, asistentku náměstka pro ekonomiku a správu majetku Lucii Wilčkovou, asistentku náměstka pro investice a chytré město Marii Febrovou anebo zástupkyni sekretariátu primátora Janu Levánskou. Všem jsme napsali už v polovině března.

Znění dotazu? „Vážený pane primátore, dobrý den. Můžeme znát Váš názor na to, že byl Vaší asistentce M. Nowakové přidělen městský byt? Přejde Vám to etické? Je pravdou, že bytová komise města Havířov byla proti? Je sociální situace Vaší asistentky natolik palčivá, že jí byl byt přidělen?“

Odpověď, jak tomu v Havířově bývá železným zvykem, nedorazila jediná. Svůj postoj k celé věci neposlala ani Bělciho asistentka Nowaková. Také ji jsme požádali o vyjádření, zdali jí přijde etické získat byt, pakliže bytová komise Havířova byla proti a podle našich zjištění se o to zasadil přímo Josef Bělca.

„Anebo opačně: Byla Vaše životní situace taková, že jste měla na sociální byt oprávněný nárok?“ dodali jsme. Ticho.

Proto jsme se museli vrátit k našim zdrojům přímo na havířovské radnici. Jejich informace byly jako vždy promptní. Jak se ukázalo, byly i naprosto přesné.

„Ano, Vaše informace jsou správné, paní Nowaková byt od města opravdu získala, a to i přes nesouhlas bytové komise města. Víím, o jaký byt se jednalo. Bohužel takových lidí, kteří jsou v

přízni pana primátora, je více,“ uvedl jeden ze zástupců radnice. Konkrétní jména lidí, kteří měli díky Bělicově podpoře získat bydlení, má redakce ParlamentníchListů.cz rovněž k dispozici.

Pokud půjdeme po ryzích faktech, musíme se vrátit k usnesení z 86. schůze Rady města Havířova konané dne 2. 5. 2018 a k usnesení z 89. schůze rady ze dne 27. 6. 2018. Jednání probíhalo v zasedací místnosti Rady města Havířova na tamním magistrátu.

V prvním případě se jednalo o změny v komisi pro regionální spolupráci a partnerské vztahy. Z té vedení města odvolalo Janinu Želinskou, aby ihned jmenovalo „členkou komise pro partnerské vztahy a regionální spolupráci RMH paní Markétu Nowakovou“. Na usnesení z 89. rady narážíme na její jméno znovu. Pod evidenčním číslem 4692/89RM/2018, které shrnuje přidělení konkrétních obecních bytů, stojí, citujeme: „Rada města Havířov schvaluje přidělení jiného konkrétního obecního bytu se smluvním nájemným ve výši sazby nájemného schváleného radou města pro příslušné období v domě xxx p. Markétě Nowakové.“

Z USNESENÍ z 89. schůze Rady města Havířova konané dne 27. 6. 2018

V témže dokumentu mimochodem rada jmenovala jistou Janu Bělicovou členem školské rady při základní škole, jejíž činnost vykonává Základní škola Havířov. A hned sedmkrát se v dokumentu objevuje příjmení Horák.

Jednoduchým pátráním v análech města se tak ukázalo, že asistentka Josefa Bělíci získala nejen pěkné bydlení, ale i další funkci.

Náš radniční zdroj k tomu ještě poznamenal: „Jestli se nepletu, tak slečně Nowakové byl přidělen byt a později získala jiný ‚konkrétní byt‘ o velikosti 3 + 1. Dne 11. 6. 2018 o tomto jednala komise bytová rady města a nepřijala usnesení, načež dne 27. 6. 2018 Rada města Havířova tento byt schválila přidělit, a to v usnesení č. 4692/89RM/2018.“

Ani tím zvláštní zacházení s městským majetkem města Havířov nekončí. Během našeho pátrání se totiž ozval nejmenovaný úředník.

„Dobrý den. S těmi byty máte pravdu. Vzpomínám si, že podobně se řešila také změna pořadí žadatelů o byt MRA, kdy byl v radě města z prvního místa upozaděn žadatel O. B. a byt získala jistá S. Ch. (jména redakce zná). Jde opět o kamarádku pana primátora Bělíci. Také toto se událo v době, kdy byl pan Bělíca ještě náměstkem, tedy v minulém volebním období. Těch lidí bylo ještě víc!“ připomenul.

Ani tím ovšem nekončíme s propletení v Havířově.

V dalším materiálu poukážeme na rodinné propojení firem. V tomto případě půjde nejen o rodiče, ale už taky o jejich syna, který má s městem náramně vřelé vztahy.

Čerpáno: 26. 3. 2021 4:47 Parlamentní listy

*Když jsem v kosmické lodi obletěl Zemi,
viděl jsem, jak je krásná.
Lidé, chraňme a rozmnožujme tuto krásu
neničme ji J. A. Gagarin*

MEZINÁRODNÍ DEN LETECTVÍ A KOSMONAUTIKY

Byl stanoven na 12. duben, kdy si připomínáme první kroky člověka do vesmíru.

Právě před šedesáti lety - 12. dubna 1961 - vzletl na palubě kosmické lodi VOSTOK1 sovětský letec Jurij Alexejevič Gagarin. V dějinách 20. století se jednalo o jednu z nejvýznamnějších událostí světa.

Let netrval dlouho. Gagarin obletěl Zemi a po 108 minutách se na ni vrátil. Uskutečnění prvního letu vyvolalo velké překvapení po celém světě a z obyčejného vojenského pilota se stal nejznámější člověk celé planety. Obdržel vysoká vyznamenání a nadšeně byl vítán všude, kam přicestoval.

Jeho první zahraniční cesta vedla do Prahy, kterou pak navštívil ještě znovu v roce 1966.

Od té doby vzletlo do vesmíru mnoho dalších cestovatelů, mužů i žen, jednotlivců i celých osádek, lety byly mnohem, mnohem delší, ale prvenství zůstane navždy Gagarinovi.

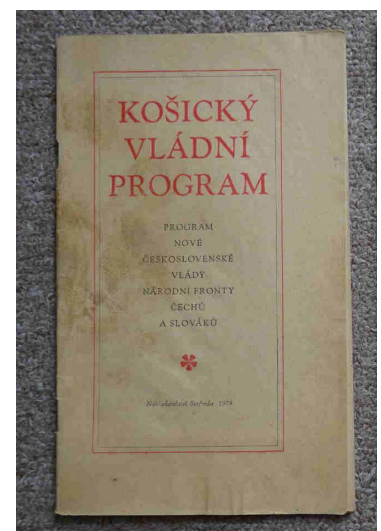

KOŠICKÝ VLÁDNÍ PROGRAM

Dokument, schválený 5. 4. 1945 na zasedání zahraniční československé vlády v Košicích. Určoval zásady budoucí politiky naší země.

K hlavním bodům patřilo urychlené obnovení našeho zničeného národního hospodářství, převedení majetku zrádců a kolaborantů pod národní správu, znárodnění kapitalistického vlastnictví.

Toto se uskutečnilo na základě čtyř dekretů prezidenta Edwarda Beneše.

PIETNÍ AKT K 76. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA

Termín:	pondělí 3. května 2021 v 14.30 hod.
Místo:	Památník umučených sovětských zajatců v Prostřední Suché
Organizátor:	Městský výbor KSČM Havířov Česko-Ruská společnost Havířov

Město Havířov připravuje:

Pietní akt k 76. výročí Ostravsko-opavské operace - 30. dubna 2021 v 10.00 hod. u pamětní desky u kostela Sv. Anny, Havířov – Město

Pietní akt k u příležitosti oslav 76. výročí osvobození – 7. 5. 1921 od 9.00 hod. u kostela Sv. Anny, Havířov – Město a následně u všech památníků a pomníků na území města, spojených s osvobozením.

Na co vzpomeneme v dubnu:

DUBEN - MĚSÍC DOPRAVNÍ BEZPEČNOSTI

1. 4. Mezinárodní den ptactva	
2. 4. Mezinárodní den Dětské knihy	
5. 4. Vyhlášení Košického vládního programu	1945
11. 4. Den mezinárodní solidarity osvobozených politických vězňů
a bojovníků proti fašismu	
11. 4. Výročí osvobození koncentračního tábora Buchenwald	1945
12. 4. První let člověka do vesmíru J. A. Gagarin	1961
12. 4. Mezinárodní den letectví a kosmonautiky	
22. 4. Narozen V. I. Lenin	1870
22. 4. Den Země	
23. 4. Světový den knihy	

Písemné příspěvky zasílejte na mv.havirov@kscm.cz

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům
Telefon: 596 436 357, E-mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz
uzávěrka příštího čísla 28. 4. 2021 – 5. číslo vyjde 5. 5. 2021
*** NEPRODEJNĚ***

